

INFORMATOR PARAFIALNY

RZYMSKOKATOLICKA PARAFIA ŚW. ANNY

VI Niedziela zwykła – 14 luty 2021 r.

EWANGELIA (Mk 1,40-45)

Wtedy przyszedł do Niego trędowaty i upadając na kolana, prosił Go: Jeśli chcesz, możesz mnie oczyścić. Zdjęty litością, wyciągnął rękę, dotknął go i rzekł do niego: Chcę, bądź oczyszczony! Natychmiast trąd go opuścił i został oczyszczony.

Jezus surowo mu przykazał i zaraz go odprawił, mówiąc mu: Uważaj, nikomu nic nie mów, ale idź pokaż się kapłanowi i złóż za swe oczyszczenie ofiarę, którą przepisał Mojżesz, na świadectwo dla nich.

Lecz on po wyjściu zaczął wiele opowiadać i rozgłaszać to, co zaszło, tak że Jezus nie mógł już jawnie wejść do miasta, lecz przebywał w miejscach pustynnych. A ludzie zewsząd schodzili się do Niego.

KOMENTARZ

Kościół daje nam na dzisiejszą niedzielę krótką, jednak jakże treściwą Ewangelię. Jej temat to niezwykle dotkliwa przypadłość, jaką jest trąd. Dziś ów chorobę - zdaje się – traktujemy często jak mit, baśń lub legendę z zamierzchłych czasów. Faktycznie, poziom jaki osiągnęła współczesna medycyna jest na tyle wysoki, że w krajach rozwiniętych plaga, jaką jest trąd, została niemal całkowicie wyeliminowana. Niestety, nie jesteśmy nadal panami naszego życia. Przypomina nam o tym chociażby pandemia, z którą wciąż się zmagamy.

Gdyby okazało się nagle, że jesteśmy w stanie rozwiązać własną mocą wszelkie nasze problemy, stali byśmy się najgnuśniejszymi ze wszystkich stworzeń Bożych. Każde cierpienie przeżywane w

odniesieniu do Chrystusa i Jego ofiary na krzyżu, nabiera odpowiednich proporcji. Człowiek, który nie ma o co prosić Boga, tak naprawdę osiąga najgłębszy poziom oddzielenia od Niego. Chce wtedy powiedzieć „już Cię do niczego nie potrzebuję”. Stan taki jest w rzeczywistości samopętnieniem.

Bóg jest Panem historii i posługuje się wydarzeniami, które nie zawsze, a może nawet często, nie są odkryte przed człowiekiem. Obecna pandemia niech będzie dla nas okazją do wołania tak, jak bohater dzisiejszej Ewangelii „jeśli chcesz, możesz mnie oczyścić”. Prośmy więc dziś Chrystusa o uzdrowienie, lecz nie tylko o uwolnienie od strachu przed śmiercią, czy zakażeniem. Prośmy o oczyszczenie naszych serc z przywar, wad i wszelkich grzechów, które tak, jak trąd ciało, toczą naszą duszę i przenoszą się w przeraźliwie szybkim tempie na naszych najbliższych. Niestety, tak bywa, że wszystko, co oddala nas od Zbawiciela, natychmiast jest podchwytywane przez szatana i rozdmuchiwane w taki sposób, byśmy poczuli, że jesteśmy sparaliżowani, nieczysti i zbyt grzeszni, aby Jezus ujął nas za rękę i podniósł z upadku. Nawet, jeśli nasze życie wydaje się nam przeciągającą chorobą, to nie wiemy, w którym momencie na naszej drodze stanie Pan, by ulżyć naszym słabościom.

diakon Szymon

Wielki Post – czas duchowego przygotowania do świąt wielkanocnych

W Środę Popielcową, rozpoczyna się w Kościele czterdziestodniowy czas Wielkiego Postu. Główne przesłanie tego okresu koncentruje się na duchowym przygotowaniu chrześcijan do godnego przeżywania świąt Zmartwychwstania Pańskiego, największych świąt chrześcijaństwa związanych z wydarzeniami męki śmierci i zmartwychwstania (Paschy) Chrystusa; wydarzeniami, które stanowią fundament Kościoła i naszej wiary. Ponieważ są to najważniejsze święta (zwane też paschalnymi), dlatego domagają się specjalnego przygotowania, by móc je należycie przeżyć; stąd też ich nazwa: Wielkiego Postu, a nie jakiegoś tam zwykłego postu.

Historycznie rzecz biorąc, okres ten kształtował się powoli, przyjmując różne formy, by wreszcie osiągnąć znane nam dziś oblicze. W pierwszych wiekach Wielki Post obejmował tylko Wielki Piątek i Wielką

Sobotę. W III w. poszczono już cały tydzień, zaś na początku IV w., na pamiątkę czterdziestodniowego postu Jezusa na pustyni oraz czterdziestu lat wędrowania Izraelitów po ucieczce z Egiptu, został on przedłużony do czterdziestu dni. W VII w. za początek postu przyjęto szóstą niedzielę przed Wielkanocą. Ponieważ niedziele były wyłączone z postu, aby zachować 40 dni pokutnych, ich początek przypadał na środę; stąd Środa Popielcowa. Od 1570 roku był to już zwyczaj powszechnie obowiązujący w Kościele. W tym dniu na znak pokuty posypywano głowy popiołem przypominając sobie o prawdziwej wartości życia przy Bogu. Po Soborze Watykańskim II (1962-1965) ujednociono różne funkcjonujące nazwy niedziel Wielkiego Postu, tak że dziś nazywają się one: pierwsza, druga, trzecia, czwarta, piąta Wielkiego Postu, szosta natomiast nazywa się Niedzielą Palmową, czyli niedzielą Męki Pańskiej. Okres Wielkiego Postu trwa do liturgii Wielkiego Czwartku, która z kolei rozpoczyna właściwe jedno wielkie Święto Paschalne celebrowane w ramach trzech dni, tzw. Triduum Paschalne.

Patron Zakochanych i nie tylko

Św. Walenty, patron Dnia Zakochanych był biskupem Terni pod Rzymem. Za czasów cesarza Klaudiusza II Gota (ok. 269 r.) poniósł śmierć męczeńską.

Legenda mówi, że św. Walenty popierał zakochanych i wystąpił przeciwko edyktowi cesarza, który zakazywał zawierania małżeństw. Cesarz Klaudiusz II Gocki z rozczarowaniem zauważył, że żonaci mężczyźni chętniej zostają w domach, zamiast ochoczo uczestniczyć w wojnach i dzielnie walczyć za Rzym. Św. Walenty zignorował ów zakaz i w tajemnicy udzielał ślubów młodym, zakochanym parom. Niestety, sekret się wydał, a Święty został pojmany, wtrącony do więzienia, a następnie stracony.

Według drugiej wersji okoliczności śmierci św. Walentego były inne: jako człowiek świątobliwy został obdarzony przez Boga niezwykłą mocą uzdrawiania. Wieść o tym dotarła do rzymskiego filozofa Kratona, którego syn był ciężko chory na padaczkę i czekało go życie pełne cierpienia. Św. Walenty zgodził się pomóc rodzinie Kratona pod warunkiem, że ten się nawróci. I rzeczywiście, przekonany cudem dokonany przez Świętego, filozof ochrzcił się, a wraz z nim jego bliscy

i uczniowie. Wówczas uznano św. Walentego za osobę niebezpieczną dla państwa, aresztowano go i skazano na śmierć.

Św. Walenty jest patronem wszystkich zakochanych, patronuje także chorym na epilepsję. Ikonografia przedstawia tego męczennika najczęściej w stroju kapłańskim, w momencie uzdrawiania chorego.

Ogłoszenia

- Od dziś do soboty trwa Tydzień Modlitw o Trzeźwość Narodu. Jest to czas prześlągania za pijaństwo i inne grzechy. Zachęcamy do podejmowania przyrzeczeń abstynenckich.

- Zbliża się nowy okres liturgiczny – Wielki Post, który rozpoczniemy w najbliższą środę posypaniem głów popiołem. Obrzęd ten jest wyrazem gotowości do podjęcia pokuty. W tym dniu Msze św. w naszym kościele o godz.: 6.30; 8.00; 10.00; 17.00 (dla dzieci); 18.30 i 20.00.

- W Środę Popielcową obowiązuje post ścisły, polegający na powstrzymaniu się od potraw mięsnych oraz na ograniczeniu jedzenia. Wstrzemięźliwość od potraw mięsnych obowiązuje wszystkich od 14. roku życia, bez górnej granicy wieku, natomiast post ilościowy – od 18. do 60. roku życia. Kościół jednak zachęca, aby w praktykę postu wprowadzać także tych, którzy nie są do niego zobowiązani.

- Wielki Post jest czasem szczególnej troski o biednych i potrzebujących. Przy ołtarzu św. Anny wystawiony jest kosz, do którego możemy składać dary żywnościowe oraz środki czystości. Jest również skarbona z jałmużną wielkopostną.

- W Wielkim Poście zachęcamy do udziału w modlitwie w Kościołach Stacyjnych, która rozpocznie się w Środę Popielcową w Świątyni Opatrzności Bożej w Wilanowie. Wykaz kościołów stacyjnych jest umieszczony na tablicy ogłoszeń przy kościele i w domu parafialnym.

- W piątek Droga krzyżowa dla dzieci o godz. 17.00, dla dorosłych o godz. 17.45. Gorzkie żale z nauką pasyjną w niedziele o godz. 17.45.

- W przyszłą niedzielę ofiary złożone na tacę, będą na potrzeby związane z rozbudową domu parafialnego. Składamy serdeczne Bóg zapłać za zrozumienie i życzliwą pomoc.

- Za tydzień o godz. 15.00 i 16.00 Msza św. dla dzieci komunijnych.